

Ud fra lignende Betragtninger som anført under Bemærkninger til § 3, Stk. 1, maa Hedeselskabet foreslaa sidste Punktum i det ovennævnte Stykke ændret eller slettet. Af Kommentarerne til Betænkningen fremgaar det, at man ved Bestemmelsen bl. a. har tilsigtet at hindre de fra Drænuvløb ekstraordinært store Forureninger, som efter Kommissionens Mening kunde have været undgaaet ved almindelig Agtpaagivenhed, medens man i øvrigt ikke har tilsigtet at vanskeliggøre de almindelige landbrugsmæssige Kulturarbejder i for stor Grad. Hedeselskabet maa imidlertid mene, at Bestemmelsens Ordlyd umuliggør en Skelnen mellem ordinære og ekstraordinære Ulemper, saaledes at Gennemførelse af Dræninger fra Arealer, der indeholder giftige Forbindelser, f. Eks. okkerdannende Forbindelser, herefter bliver betænkkelig, fordi Lodsejerne ikke kan overse de økonomiske Følger af Arbejdernes Gennemførelse, og man skal derfor foreslaa, at sidste Punktum ændres til:

„Det samme gælder Vædsker, dog ikke de fra selve Jordbunden hidrørende, der kan....“.

§ 20, Stk. 1. I Stykket forekommer Vendingen: „Det afgøres derefter under rimelig Hensyntagen til de interesserede Lodsejeres Ønske, om og hvorvidt Reguleringen bør nyde Fremme,....“ Indenfor Hedeselskabet har man indgaaende drøftet den i Forhold til den nugældende Vandløbslov nye Bestemmelse, hvorefter Vandløbsretten paalægges direkte at afgøre Spørgsmaalet om Reguleringens Fremme under rimelig Hensyntagen til Lodsejernes Ønsker. Uanset at Bestemmelsen kan betegnes som rimelig og at den i Praksis følges af Vandløbsretterne, anser man den af Kommissionen foreslaaede Formulering for uheldig. I det af De samvirkende Landboforeninger stillede Forslag til ny Vandløbslov lyder den tilsvarende Bestemmelse (§ 13, Stk. 2): „Ved Afgørelsen af, om og i hvilket Omfang Sagen skal nyde Fremme, selv om der ikke opnaas Forlig, samt af, hvilken Plan der i bekræftende Fald skal gennemføres, bør Vandløbsretten vel som Regel erkyndige sig om Stemningen blandt de interesserede og om, hvorvidt eventuelle Modstandere ejer den mest interesserede Jord eller Jord, der er mindre interesseret, men det skal være det afgørende, om de direkte og indirekte Fordele, Reguleringen kan ventes at medføre, staar i rimeligt Forhold til de forventede Bekostninger ved Anlægget, Ulemper, Beskadigelser og eventuelt forøgede Drifts- og Vedligeholdelsesudgifter m. v.“ Denne Udformning maa antages at tilfredsstillende Landbrugets Krav, og da den endvidere indebærer samme Tanke som Lovforslaget, men lader Muligheden for Gennemførelse af utvivlsomt værdifulde Afvandingsplaner staa aaben, ogsaa i Tilfælde af større Lodsejermotstand, foreslaas det, at Udformningen af Paragraffens Stk. 1 og 2 bliver:

Stk. 1. „Naar Vandløbsretten nøder i Anledning....., hvorefter alle vedkommende skal have Adgang til at udtale sig.

Stk. 2. Ved Afgørelsen af, om Reguleringen bør nyde Fremme, og efter hvilken Plan den i bekræftende Fald bør gennemføres, bør Vandløbsretten erkyndige sig om Stemningen blandt de interesserede, men afgørende ved Behandlingen af Planen bliver Overvejelserne af Forholdet mellem de Fordele, Reguleringen vil medføre, under Hensyntagen til det i § 2 anførte, og de Bekostninger og mulige Ulemper eller Beskadigelser, som vil være forbundet dermed.

Kun for saa vidt det skønnes.....“.

§ 20, nyt Stykke. Ved at henvise til den følgende Paragraf (§ 21) skal man henlede Opmærksomheden paa, at denne Paragrafs sidste Punktum („Enhver, der lider Tab ved Reguleringen eller ved andre af de i § 20, Stk. 4, omhandlede Foranstaltninger, har Krav paa fuld Erstatning for dette Tab.“) nøje svarer til det tilsvarende Stykke i den gældende Lovs § 19 („Enhver, der lider Tab ved Reguleringen eller ved den gennem Reguleringen tilvejebragte Forandring i Vandløbets Tilstand, har Krav paa fuld Erstatning for dette Tab....“) og derfor maa give Anledning til de samme Forskelligheder i Fortolkningen, som den nugældende Lov giver i Spørgsmaalet om Erstatningsansvar for visse ved Reguleringens forekommende Ulemper, som ganske vist skyldes de udførte Arbejder, men scm imidlertid ved Betragtning af Vandløbslovens øvrige Bestemmelser (i Lovforslagets §§ 2—4) synes at være af en saadan Karakter, at de ikke bør erstattes. Af saa-